

Orde van dienst en overweging 17 maart 2024

*Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom*

pixabay.com/mensen-netwerk-sociale-media-3108155/

Verbinding

Voorgangers: Maranca Schenkeveld
en Helma Schenkeveld

Piano: Stephanus Harsono

Openingsgebed

Zoals wij nu vanochtend bijeen zijn,
thuis, via Zoom of hier in de Duif,
zoekt ons hart naar verbinding.

En verbinding vraagt aandacht,
aandacht vraagt tijd,
tijd geeft rust,
rust geeft ruimte,
ruimte geeft stilte,
stilte geeft meer verbinding
en verbinding geeft aandacht.

Laten wij ons hart openstellen voor elkaar,
en voor de Geest die in ons midden is.
Amen.

Openingslied: Wat geschreven staat

H.Oosterhuis / A.Oomen

Wat vrolijk over U geschreven staat:
dat Gij zijt de gloed van al wat leeft,
de ziel die vonkt of als een brand uitslaat,
de adembron die ons te drinken geeft.

Wat vurig staat geschreven: dat Gij komt
'redden wat verloren is', dat woord,
dat Gij het hart hebt ogen dat Gij hoort,
'Ik zal er zijn', zonsopgang, nieuw verbond.

Dat hoge woord geschreven wit op zwart,
trouw van trouw, hoe heeft het ons bevrijd,
beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart.
hoe dorsten wij te weten wie Gij zijt.

Welkom en inleiding

Gebod om kracht

Er is een kracht die geest is en leven,
licht en waarheid en grenzeloze ruimte.
Zij omvat alle activiteit en verlangen,
alle geuren en smaken.
Deze kracht is het die het hele universum ontvouwt
en in stilte alles liefheeft.
Dit is de kracht die in mijn hart woont.

Lied: Niet als een magische kracht*J.van Opbergen / JW vd Velde*

Niet als een magische kracht,
niet op de wijze der goden,
baant onze God zich zijn weg,
niet als een ark van triomf.

Maar als een voetspoor vooruit,
altijd op weg naar bedreigden,
zwerfend om vrede en recht,
tegen de loop van het lot.

Niet als een Heer van hierna,
niet als de Man van hierboven,
wil onze God zijn geëerd,
niet als een hoofdstuk apart.

Maar als een mens onder ons,
speurend naar hoop voor de minsten,
iemand die doet wat hij zegt,
liefde is hij metterdaad.

1e lezing Johannes 12, 23-25

Jezus zei: 'De tijd is gekomen dat de Mensenzoon tot majesteit wordt verheven. Werkelijk, Ik verzeker u, als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft brengt hij veel vruchten voort. Wie zich aan zijn leven vastklampt, verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven loslaat, behoudt het voor het eeuwige leven.

Lied: Zoals die ene roos*Anneke Meijners / Mariëtte Harinck*

Zoals die ene roos,
haar vormen teer gespreid,
zich opricht in de vlagen
van komend herfstgetij,
zo is de liefde.

Zoals dat ene woord,
bij monde van een dwaas,
weerklinkt tegen de leuzen
van hatelijk geraas,
zo is de liefde.

Zoals die ene daad,
met hart en ziel verricht,
het dodelijke duister
beschaamt met weerloos licht,
zo is de liefde.

2e lezing: Het verhaal van de drie vlammen

Er liepen eens drie vlammen op straat, bijna opgebrand. Ze hadden het over h^oe ze weer zouden kunnen opvlammen.

De eerste vlam wilde graag voor iedereen schitteren. Toen hij een bos zag, bedacht hij zich geen moment en zette het hele bos in brand. Dat zou indruk op de mensen maken. Maar de vlam had zichzelf niet meer in de hand en binnen de kortste keren was het hele bos opgebrand. De brandweer moest komen om de laatste brandjes te blussen. De vlam had alleen maar een bende aangericht en het hele bos verwoest. Hij werd gelukkig dan ook snel vergeten.

Hoofdschuddend liepen de twee overgebleven vlammen door. Op een gegeven moment kwamen de vlammen bij de zee. Eén van de vlammen wilde het water in vuur en vlam zetten, er een vuurzee van maken. Met een grote heldhaftige sprong dook de vlam in het water. Maar het water wilde niet branden en de vlam ging dan ook met een grote sissert uit. Niemand merkte hem op, dus kon hij ook niet worden vergeten.

De derde vlam ten slotte vond langs de weg een armzalig stompje kaars. Ze werden vrienden en besloten om samen te gaan werken. Als een lopend vuurtje gingen ze op weg om andere kaarsen aan te steken. En ook al waren ze allebei klein, ze gaven veel licht en warmte. En in het donker wezen ze iedereen de weg. En hoewel de kaars en de vlam op een gegeven moment waren opgebrand, ging het vuur door. En al diegenen die tegenwoordig de kleine lichtjes zien, vergeten niet waar eens de oorsprong lag.

Overweging

We zijn onderweg naar Pasen. Over 2 weken gedenken we het lijden, het sterven en de verrijzenis van Jezus. In Johannes 12 spreekt Jezus over zijn dood: "als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft brengt hij veel vruchten voort." Anders gezegd, om veel vrucht te dragen moet de graankorrel in de aarde vallen en sterven. Het woord 'sterven' wordt hier gebruikt in de traditionele betekenis: niet meer in leven zijn en daardoor vergaan, uit elkaar vallen. Maar we kunnen er ook een andere betekenis aan geven: overgaan van de ene vorm in een andere vorm, een stap maken naar een nieuw, ander leven.

Wortelschieten

De graankorrel (zaad in het algemeen), eenmaal in de grond, verbindt zich met het water en de voedingsstoffen in die grond, in die aarde. Het kan daar wortelschieten, het kan groeien en alles wat het in zich heeft tot ontplooiing laten komen. En dan, als het sterk genoeg is, kan het door de aarde heen breken, een weg omhoog om ook het licht te kunnen opnemen en omarmen. Het kan zo groot en sterk en weerbaar en prachtig worden, als het vanaf het begin al in zich heeft.

Thuis in mijn tuin staan veel eikenbomen. En elk jaar opnieuw zie ik mini-eikjes. Elk mini-eikje is begonnen als een eikeltje, dat uit de boom gevallen is en zich in de aarde genesteld heeft. Daar heeft zich, voorzichtig, het begin van een worteltje gevormd. En uiteindelijk kan er zo'n reuzeboom uit groeien, die op de juiste plek meer dan 100 jaar kan worden!

Groei van emotionele band

En geldt ditzelfde niet ook voor een mensenkind? Ontstaan uit een zaadcel en een eitje, die zich samen verbinden? De groei van het kind in de moeder is een permanent proces van fysieke verbindingen en de groei van een emotionele band. Het kind voedt zich via de navelstreng, totdat het sterk genoeg is om geboren te worden, om licht en lucht tot zich te nemen, om zelf te kunnen ademen, te groeien, zich te ontplooien. Hoe dan? Door verbindingen aan te gaan. Als kind bind je je aan je ouders, aan broertjes en zusjes, aan vriendjes en vriendinnetjes. En hoe bijzonder is het dan dat dit proces heel natuurlijk verloopt. Als kind denk je niet: "kom, vandaag ga ik me eens met die of die verbinden". Nee, het gaat vanzelf. Pas als we ouder worden kan het zijn dat dit proces hikt, dat het niet meer zo vanzelfsprekend gaat.

Ik ga terug naar Johannes 12. Jezus zei ook: "Wie zich aan zijn leven vastklampt, verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven loslaat, behoudt het voor het eeuwige leven." Middels zijn lijden en sterven, of eigenlijk zijn overgang naar een nieuw, ander leven, verbindt Jezus zijn mensen, zijn volk, voor altijd aan Hem.

Durven wij ons, op onze beurt, te verbinden? Te verbinden met de mensen om ons heen, met ons geloof? Durven we te ervaren dat er iets groters is dan onszelf? En durven we ons dan te verbinden? En hoe dan? Je verbonden voelen met een ander begint met je verbonden voelen met jezelf, en met vertrouwen in jezelf en anderen. En door ons ontvankelijk op te stellen en los te laten dat verbinding een wilsgestuurde actie moet zijn. Verbinden start vanuit je gevoel! Laat het gebeuren, zoals verbinden in de natuur ook vanzelf gebeurt. En wie weet wat verbinding je brengt?

Armzalig stompje kaars

Het kleinste vlammetje uit de 2e lezing zocht verbinding met een armzalig stompje kaars. En hoewel ze allebei klein waren, gaven ze al veel licht en warmte. Ze zochten verbinding: niet alleen tot elkaar, maar ook met andere kaarsen, steeds meer en meer. Het begin van een beweging, namelijk het doorgeven van licht en warmte. En hoewel de kaars en de vlam op een gegeven moment waren opgebrand, ging het vuur door. Samen waren ze de oorsprong van iets groots, namelijk het doorgeven van het vuur, van het licht.

Tot slot wil ik Jan citeren. Na de liturgievergadering schreef hij me het volgende: "Als we ons in liefde openstellen in het dagelijkse leven, deel je vanzelf met de ander en verbind je je met die ander. Dat is een wonder dat zo vaak gebeurt dat het gewoon lijkt." Einde citaat.

Dat het zo moge zijn.

Pianospel door Stephanus Harsono

Geloofsbelijdenis

Ik geloof dat ik nooit alleen loop
op de weg die mij voert naar later.
Ik besef dat al mijn lotgenoten Godgenoten zijn.
Ik beloof daarom niet alleen van mijzelf uit te gaan,
maar ook proberen zal door andere ogen
Gods horizon te zien, daar waar de hemel
de aarde raakt en alles één wordt.
Ik erken dat dood en onrecht, strijd en onmacht,
verdriet en pijn ook mijn verantwoordelijkheid zijn.
Ik geloof dat God het lijden niet wil,
maar vrijheid wenst, geluk en vrede.
Ik geloof dat Hij daarom de volledige Mens heeft gezonden
die groter is en sterker is dan wij.
Die ons liefhad en leed,
die stierf en opstond uit de dood, om te bewijzen
dat God met ons altijd zal doorgaan.
Omdat ZHij het werk dat ooit begonnen is niet loslaat.
Amen.

Lied: Ik was in de aarde

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

Ik was in de aarde, er waren geen woorden,
ik lag als een dode, een steen in het donker.
Het was toen er licht was, een licht zonder vormen,
het licht van de hemel, dat ik mij strekte en stond.
Met ogen die zagen, met oren die hoorden
maar met geen woord in mijn mond. (2x)

Ik klom uit de aarde, uit afgrond naar boven,
ik stond op de aarde, woestijn was de aarde.
Toen hoorde ik stromen van water, van water,
ik zocht en ik vond het, ik dronk met mijn hart aan de grond.
Ik drenkte mijn wortels, ik ademde morgen
maar nog was geen woord in mijn mond. (2x)

Ik ging over bergen, ik zocht het in wouden,
ik liep over zeeën, de zon zweeg mij tegen,
de maan zong me wakker, de sterren met monden
van goud, met hun lippen van zilver, verslonden mijn hart.
Ik vluchtte in dromen, daar woonde ik eeuwen,
daar woonde de dood in mijn hart.

Een avond ik hoorde een stem als het stromen
van water, van veraf snel aankomend water.

Ik hoorde en vreesde een nacht zonder einde,
een angst zonder woorden bezette mijn ziel en verstand.
Toen lichtte de morgen de stem was gekomen
en legde zijn woord in mijn hand. (2x)
Die dag zag ik mensen uit afgrond van aarde
uit eeuwen woestijnen gekomen, wij mensen.
Om water, om woorden, om handen vol liefde,
met monden vol vragen en elk met een ander gezicht.
En zo werd het avond en afgrond en liefde
en zo werd het morgen van licht. (2x)

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze
gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel
van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. n bijdrage doen door
de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien
euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk
dank voor je gift.*

Stichting De Duif

Het hart van de viering – delen met elkaar

*We delen onze middelen, onze intenties en gebeden om daarna ook brood en wijn samen
te delen.*

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Ik wil bidden voor onszelf: dat we voor ogen blijven houden dat hoop geven aan de ander
een bron van kracht kan zijn. Zowel voor de gever als voor de ontvanger. Laten we ons zelf
open stellen voor de ander en met een woord, een glimlach, een klein gebaar een bron
van hoop, kracht en energie mogen zijn. Amen

Tafelgebed: Moge ons voor waar verschijnen *H. Oosterhuis; T. Löwenthal*

Moge ons voor waar verschijnen,
die genoemd wordt zoon der mensen,
die gezegd wordt dood maar levend,
die gehoopt wordt mens voor allen.

Moge ons verschijnen deze,
niet in droom, in stand van sterren,
niet als spiegelbeeld in water,
maar in mensentaal van liefde.

In dit mensenbrood gebroken,
levenskansen, recht voor allen,
in het drinken van de beker,
in vergeving en ontferming.

Moge ons verschijnen deze,

ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Lied: De wildernis zal bloeien

M.Nijhoff / T.Löwenthal

De wildernis
zal bloeien
als een roos

Gedachte bij het thema

Onze Vader Armeense versie

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert:
Ik geef u een naam
opdat ik U een plaats kan geven
in mijn leven.

Bundel Uw licht in mij. Maak het nuttig.
Vestig Uw rijk van eenheid nu.
Uw enige verlangen handelt dan samen met dat van ons.
Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en inzicht.
Maak los de koorden van fouten,
die ons vastbinden aan het verleden,
zoals wij ook anderen hun misstappen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden,
want uit U wordt de al werkzame wil geboren.
De levende kracht om te handelen,
het lied dat alles verfraait
en dat zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Mededelingen (zie ook de achterzijde van dit liturgieboekje)

Slotlied: Lied van de opstanding

H.Oosterhuis / A.Oomen

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht, de rotsen gaan open.
Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,

dorstigen komen en drinken, de steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed, die keren in stoeten.
Als beken vol water, als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen, als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond en wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Zegenbede

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
bij alles wat ons te doen staat,
alles wat we beleven mogen,
alles wat ons overkomt.

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat we samen delen,
zo kwetsbaar als het is.

Mogen wij vandaag voor elkaar een zegen zijn,
in ons geloof en bij onze daden.

*Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te
drinken en voor een goed gesprek!
Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.*

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
24 maart	Hans Ernens	In de Duif en via Zoom
28 maart	Witte Donderdag - Catrinus en Diana	Zie flyer en de website
29 maart	Goede Vrijdag - Diana en Catrinus	Zie flyer en de website
31 maart	Pasen – Noud Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom
7 april	Catrinus Mak	In de Duif en via Zoom
14 april	Natasja Bakker	In de Duif en via Zoom
21 april	Henk Kemper	In de Duif en via Zoom
28 april	Noud Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C, Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk.

De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2024 is dat ten gunste van de stichting Opkikker. Deze stichting biedt lichtpuntjes aan gezinnen met een langdurig (jong) gezinslid. Dit doormiddel van een Opkikkerdag of Opkikkerweken. Zie voor meer informatie www.opkikker.nl

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net